

NOČ SLOVENSКИH SKLADATELJEV

sreda

4. oktobra 2017

ob 18.00

Dvorana Slavka Osterca

Slovenska filharmonija

PROGRAM

1 Andrej MAKOR

TAMTAMABULUM II za dva tolkalca

2 Ivan FLORJANC

*DA LIPA MA – variacije za violino in violončelo
na ljudsko pesem iz Rezije*

3 Blaž ROJKO

POISTOVETENJE za violino in violončelo

4 Vladimir HROVAT

*UTRINKI IZ SIMONINIH VOŠČILNIC –
mala plesna suita za recitatorko in tolkalca*

5 Nana FORTE

KROKAR za recitatorja in tolkalni duo

2

6 Maja MATIČ

*ŽALIK ŽENA IN ZIBELKA
za tolkalca in pripovedovalko zgodb*

7 Žiga STANIČ

ZAKON za recitatorja in tolkalca

8 Bojan GLAVINA

MINUTNE ZGODBICE za violino in violončelo

9 Tomaž BURKAT

AGITATO za violino in violončelo

10 Tomaž SVETE

EVANGELIJ BLIŽINE za recitatorja in tolkalca

11 Damijan MOČNIK

GLASBA za tolkala

12 Slavko Ludvik ŠUKLAR

SVETA POROKA za recitatorja in tolkalca

13 Imer Traja BRIZANI

ADAGIO IN ALLEGRO za violino in violončelo

14 Brina ZUPANČIČ

*FANTAZIJA – IZ BARVE, KI JE ŠE OSTALA
za violino in violončelo*

15 Petra STRAHOVNIK

II za tolkala

16 Julijan STRAJNAR

OTROŠKI SPOMIN za violino in violo

17 Emil SPRUK

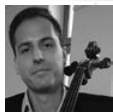
ODZVOK ČUTNOSTI za violino in violončelo

18 Pavel MIHELČIČ

LISIČKA IN JEŽ za violo in kontrabas

POUSTVARJALCI ...

Matej HAAS – <i>violina</i>	(2, 3, 9, 14)
Janez PODLESEK – <i>violina</i>	(8, 13)
Rok ZGONC – <i>violina</i>	(16, 17)
Špela PIRNAT – <i>viola</i>	(16, 18)
Zoran BIČANIN – <i>violončelo</i>	(2, 3, 9)
Bernardo BRIZANI – <i>violončelo</i>	(13)
Milan HUDNIK – <i>violončelo</i>	(8, 14, 17)
Miha FIRŠT – <i>kontrabas</i>	(18)
SLOVENSKI TOLKALNI PROJEKT (1, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 15)	
Špela FRLIC – <i>recitatorka</i>	(4, 6, 10)
Jure IVANUŠIČ – <i>recitator</i>	(5, 7, 12)

Andrej MAKOR (1987)

prihaja iz Zgornjih Škofij. Svojo glasbeno pot je pričel z učenjem klavirja v razredu prof. Selme Chicco na Glasbeni šoli Koper. Po končani umetniški gimnaziji v Kopru

je vpisal študij glasbene pedagogike na Akademiji za glasbo v Ljubljani, ki ga je uspešno zaključil pod mentorstvom dr. Primoža Kureta. Študij kompozicije je zaključil v razredu prof. Janija Goloba, študij solopetja pa pri prof. Piji Brodnik.

Andrej Makor je v dosedanjih letih svojega glasbenega ustvarjanja prejel številne nagrade in priznanja – bodisi kot pevec solist bodisi kot skladatelj.

Za kompozicijo ga je navdušil skladatelj Ambrož Čopi, ki je postal njegov prvi mentor in s katerim še vedno sodeluje.

Trenutno nadaljuje podiplomski študij kompozicije pri priznanem italijanskem skladatelju Giovanniju Bonatu v Padovi.

TAMTAMABULUM II

V antičnem Rimu so Rimljani imeli bronaste zvončke povezane med seboj v strukturo imenovano »tintinnabulum«. Tintinnabulum so prebivalci takratnega Rima navadno pritrdili nad vhod svojih domov ali trgovin, z namenom da je privabljal srečo in odganjal nesrečo. Torej je tintinnabulum imel nekakšno vraževerško vlogo, kot tudi opozorilno, saj so zvončki zazvonili ob vsakem odprtju vhodnih vrat in na ta način stanovalce opozorili, da je nekdo prišel na dvorišče ali v hišo.

Leta 2016 sem razmišljal o vsem tem in prišel do ideje, da bi ustvaril kompozicijo za kovinska tolkala, v kateri prevzema večjo vlogo tam-tam, zaradi tega tudi naslov skladbe »*Tamtamabulum*« (za dva tolkalca in elektroniko v živo). Letos sem se odločil, da idejo nadaljujem v smeri brez elektronike, ampak z drugimi inštrumenti

in s fizičnim premikanjem zvoka po prostoru. Tako je nastala skladba »*Tamtamabulum II*« (za dva tolkalca). Skladba temelji na ideji organiziranega kaosa in vodene improvizacije. Takšna zvočna forma, s prostorsko dimenzijo, postavlja poslušalca v središče dogajanja ter mu vzbuja občutek mističnosti in ezoterike.

Ivan FLORJANC (1950)

Skladatelj, muzikolog in univerzitetni učitelj. Leta 1981 je diplomiral na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani in na Papeškem inštitutu za sakralno glasbo v Rimu (gregorijanski koral (1981), kompozicija (1987) in magistriral iz kompozicije in glasbene teorije (1989)). Med leti 1993-2003 je na tej ustanovi - od leta 2000 kot redni profesor - predaval kompozicijo na dodiplomski in podiplomski stopnji. Od leta 1998 poučuje na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani (od leta 2006 kot izredni profesor) harmonijo, kontrapunkt, vokalno in orgelsko kompozicijo, semiologijo menzuralne glasbe ter glasbeno literaturo I. Je docent – znanstveni sodelavec Muzikološkega inštituta Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU (od leta 1999). Poleg skladateljstva predava na simpozijih, objavlja monografije in znanstvene članke (prim. <http://COBISS.IZUM.SI/>, Bibliografije raziskovalcev).

DA LIPA MA

Rezijansko izročilo mi je od nekdaj zelo privlačno, zlasti njihova duhovita in iskrena slikovitost v pesmih. Zlasti v ljubezenskih se rahločutnost, lepota in iskrenost čustev, slikovitost pesniških podob – podobnih onim iz Visoke pesmi – z neverjetno tankočutnostjo pomeša s kančkom hudomušnosti. Pristnost in iskrenost izpovedi – v besedah in glasbi – je v ljudski pesmi *Da lipa ma*, ki je bila posneta v Bili v Reziji še leta 1963, vzorna. »*Oj lepa moja, kjer koli ona je, ona sama rožice beré. Kot da bi bile samo njene, marveč so njene in tudi moje, kot od vsakega, ki jih hoče brat.*« (Prev. Luigia Negro). Variacije

razširijo vsebino pesmi v medosebni odnos, kot pogovor med ljubim in ljubo, z vsemi prijetnimi in kdaj tudi zapletenimi obdobji otožnosti, hrepenenja, tudi skelečega strahu pred izgubo, ki se običajno prevesijo v sončna jutra.

Blaž ROJKO (1965)

Njegovo glasbeno področje je glasbena ustvarjalnost za najmlajše, otroke, saj je dolgo let deloval kot vzgojitelj predšolskih otrok. V Ljubljani je leta 1984 končal Srednjo vzgojiteljsko šolo in postal prvi vzgojitelj predšolskih otrok v Sloveniji. Delo vzgojitelja predšolskih otrok je opravljal osem let. Od leta 1993 ima status samostojnega ustvarjalca na področju kulture. Njegovo glasbeno ustvarjanje sega na različna področja, še vedno pa posveča največ svoje ustvarjalnosti delu z otroki, mladostniki in Orffovem inštrumentariju. Za to področje vodi številne seminarje in glasbeno-izobraževalne delavnice za pedagoške delavce in otroke. Sodeluje tudi pri nastajanju didaktičnih gradiv za glasbeno vzgojo v osnovnih šolah. Je avtor priročnikov in didaktičnih gradiv. Zbirke: Zapijmo in zaigramo na Orffove inštrumente, Narodne z Orffovimi inštrumenti 1, 2 in 3, Male pesmice. Njegove zborovske skladbe so bile nagrajene na skladateljskih natečajih. Piše tudi scensko glasbo za lutkovne igre in gledališče, ter glasbo za različne komorne sestave.

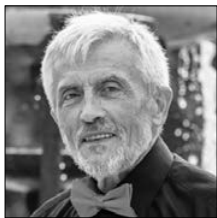
POISTOVETENJE

Razgibana skladba. Sorodna godalna inštrumenta imata povsem enakovredno vlogo in se neprestano dopolnjujeta, nadgrajujeta in ta nadgradnja se poveže v poenoten finale.

Izvajalcema in poslušalcem naj bo to delo v veselje in užitek v zvočni pestrosti skupne igre...

Vladimir HROVAT (1947)

Po dedku Francu - organistu, potem očetu Rajmundu - trobentaču in akordeonistu z nekaj skladateljskega opusa, se je v tretjem kolenu družinskega profesionalnega ukvarjanja z glasbo, ki zdaj zajema že dobro stoletje, pojavil še Vladimir kot profesionalni violinist, ki je več kot štiri desetletja preigral pri Simfonikih RTV Slovenija. Obenem je igral še na mnoga druga glasbila in v različnih ansamblih, ustna harmonika pa ostaja še vedno njegovo glavno koncertno solistično glasbilo. Že od malega se je ukvarjal tudi s skladateljevanjem: njegov opus zajema pisano paleto skladb različnih glasbenih zvrsti, ki povečini sicer sodijo v t.i. resno glasbo, zasedbe pa so tako solistične kot komorne, zborovske, simfonične in celo tamburaške. Za eno od skladb za prav slednjo zasedbo je pred nekaj leti prejel doslej zadnjo med kar nekaj skladateljskimi nagradami, ki so se nabrale med tudi že kar nekaj njegovimi življenjskimi desetletji.

UTRINKI IZ SIMONINIH VOŠČILNIC

Ob lanskem razpisu Društva slovenskih skladateljev za nove skladbe, ki bodo izvedene na eni od Noči slovenskih skladateljev, me je med predlaganimi zasedbami pri priči pritegnila različica za tolkalca in recitatorja kot nekaj, kar naj bi predstavljalo prav poseben izziv. Temu sem dodal še lasten izziv v zvezi z rabo poljudnih besedil, na katera sem nemudoma pomislil: Simonine voščilnice. Ja, res nenavadna ideja, a želja po izpolnitvi dovolj močna, da sem oddal predlog, ki je bil sprejet. Lepo. A zdaj je zadevo potrebno spraviti v nekaj, kar bo imelo glavo in rep. Ob odločitvi, da bom uporabil le manjša tolkala, je naloga še težja. In po daljšem času idejne praznine, me čisto nenadejano prešine nov, odrešujoč izziv: plesni ritmi! Premetal sem besedila, jih sestavil v šest samostojnih enot, jim izbral primerne ritme in jih vanje vgradil. Poseben izziv – tudi za izvajalca. Recitatorka je tukaj nekakšen prav poseben glasbeni inštrument, čeprav le – a ritmično zelo urejeno

– govori. Tolkalec pa ima, poleg nabora dodatnih učinkov, osnovno nalogo, da nas v dobrih osmih minutah tekoče popelje skozi šest različnih plesnih ritmov, ki utegnejo koga izzvati, da bi kar zaplesal? Če s skupnimi močmi izvajalcema to uspe, potem bo učinek pravi.

Nana FORTE (1981)

izhaja iz skladateljske šole ljubljanske Akademije za glasbo, iz razreda prof. Marka Mihevca. Po diplomski se je izpopolnjevala na Visoki šoli za glasbo C. M. von Weber v Dresdnu pri prof. L. Voiglaenderju in na Univerzi umetnosti v Berlinu, kjer je v juliju 2009 z odliko zaključila mojstrski študij v razredu prof. W. Zimmermanna. Po zaključenem študiju v tujini se je vrnila v Slovenijo, kjer uspešno nadaljuje svojo umetniško pot. Njen dosedANJI opus obsega solistična, komorna, orkestralna, vokalna in vokalno-instrumentalna dela. Sodelovala je v več izbranih pevskih zborih, prav zato je kot skladateljica že od zgodnjih opusov tesno povezana s človeškim glasom. Njene skladbe doživljajo izvedbe širom Evrope in po svetu, predstavljene so bile na različnih koncertih in mednarodnih festivalih ter bile predvajane na večjih evropskih radijskih postajah.

Med vidnejšimi uspehi zadnjih let izstopa sodelovanje pri projektu desetih evropskih radijskih postaj in festivalov MusMA 2011 (Music Masters on Air), kjer je Nana Forte zastopala slovenske barve. Za to priložnost napisana skladba z naslovom *A broken car* je doživela uspešne izvedbe na kar petih uveljavljenih evropskih festivalih v Belgiji, Italiji, Srbiji, na Portugalskem in v Sloveniji. Njena skladba MANTRA za godalni orkester je bila leta 2014 premierno izvedena na Slavnostnem koncertu ob dvajsetletnici ustanovitve Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije in izdana na njihovi zgoščenki. Priznani švedski zbor Allmänna Sångerna je v letu 2014 izvedel njeno skladbo Libera me za dva mešana zbora v Luteranski katedrali Petra in Pavla v Moskvi in v Veliki dvorani moskovskega

konservatorija in jo posnel za svojo novo zgoščenko. Istega leta sta skladbo izvedla še Švedski radijski zbor pod vodstvom dirigentke Martine Batič na koncertu v Stockholmu in zbor Via-nova-chor iz Münchena z dirigentom Florianom Helgathom.

KROKAR

Skladba *Krokar* je nastajala v sodelovanju z interpretom besedila, ki je s svojo premišljeno dramaturško zasnovo podal ogrodje glasbeni vsebini. V prvem planu stoji besedilo in njegova zgodba, glasba se poskuša vključiti v čustveno stanje pripovedovalca. Pesem govori o notranji stiski človeka, ki je izgubil ljubljeno osebo. Neko pusto noč v njegovo sobo prileti krokar, ki v pesmi predstavlja prisposodbo človekovih misli, ki ne morejo sprejeti dejstva, da se preminula oseba ne bo nikoli več vrnila. Človek poskuša s krokarjem komunicirati, ga ogovarja, se mu smeji, ga ozmerja in naganja, a krokar ne odleti in venomer odgovori enako – z besedama »nikdar več«. Človek vedno bolj tone v blaznost in se na koncu sprijazni z dejstvom, da krokar ne bo kar izginil, ampak bo ostal – za vedno. Živeti bo moral s srce kljuvajočo mislijo, da je življenje končno in da ljubljene Lenore ne bo videl nikdar več.

Maja MATIĆ (1987)

je večkrat nagrajena jazzovska pianistka, skladateljica in aranžerka ter izkušena pedagoginja klavirja in kompozicije. Poučuje tudi kot gostujoča profesorica na akademiji CODARTS v Rotterdamu, v okviru katere tudi razvija inovativne in dinamične pristope poučevanja kompozicije. Končala je jazz klavir na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani ter študirala jazz klavir tudi v Lizboni. Leta 2015 je diplomirala iz jazz kompozicije in aranžiranja v Rotterdamu. Študirala je pri različnih profesorjih in glasbenikih svetovnega kova (Paul van Brugge, Klaas de Vries, Kris Goessens, Rene Uijlenhoet, Maria Joao...) ter obiskala številne klavirske in skladateljske

masterclasse (Renato Chicco, Kyle Gregory, Mike Stern, Barry Harris, Zlatko Kaučič, Maria Joao, Vince Mendoza, Martin Fondse...). Obiskovala je tudi aranžerske delavnice z Metropole orchestra na Nizozemskem.

Prejela je dve nagradi Jazzon za jazz kompozicijo leta 2010 (nagrada publike in druga nagrada žirije) ter nagrado publike na tekmovanju mladih jazz glasbenikov v Logatcu leta 2009. Za študij v tujini je prejela štipendijo Ministrstva za kulturo.

ŽALIK ŽENA IN ZIBELKA

Žalik žene so bajeslovna bitja iz slovenskega ljudskega izročila. Imele so dolge črne lase, spletene v kito, in nosile dolgo belo obleko.

So vile, ki so živele v gorah, odmaknjene od ljudi, stopale so pa tudi v stik s kmeti in jim pomagale pri kmetovanju z nasveti. Navadim ljudem so bile naklonjene, a če jih niso ubogali, so bili kaznovani. Žalik žene so imele vlogo pri plodnosti in rodovitnosti, a ne le v povezavi z zemljo, temveč so pomagale tudi ženskam, kar je motiv te zgodbe.

Žiga STANIČ (1973)

Slovenski pianist, skladatelj, pedagog in producent Žiga Stanič je svojo glasbeno pot začel na Glasbeni šoli Vič (klavir). Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je diplomiral iz klavirja (prof. A. Jarc), kompozicije in glasbene teorije (prof. M. Gabrijelčič), študiral je dirigiranje (prof. A. Nanut) ter leta 2007 doktoriral iz glasbene teorije (prof. J. Golob). V času študija je za svoje delo prejel študentsko Prešernovo nagrado. Njegov opus obsega dela orkestralne, zborovske, vokalne, cerkvene, komorne, solistične ter klavirske glasbe. Od leta 2002 je producent Simfoničnega orkestra RTV Slovenija.

ZAKON

Skladba Zakon za tolkalca in recitatorja je nastala leta 2017 na pobudo Društva slovenskih skladateljev in

tolkalca Francija Krevha. Kot literarna predloga ji služi slovenski Zakon o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP), ki je ustrezno predelan in prikrojen funkciji meta besedila. Zakon, kot ga od daleč razume povprečni človek in v njem vidi latovščino, skriti drobni tisk, ga bere po diagonali in je ne nazadnje, kot vsi institucionalni paragrafi, povezan s financami. Tolkalski in vokalni potencial se v svoji akustični osnovi lepo dopolnjujeta. Približujeta se en drugemu skozi artikulacijo besedila, ki postaja abstraktno in glasbe, ki postaja konkretizirana. Ker je predelava uradnega zakonskega besedila pravzaprav postala novo avtorsko delo in ker ob tem ni potrebno navajati prejšnjih avtorjev [tako tolmači zakon avtorska pravica Urša Chitrakar], skladbo posvečam njej.

Bojan GLAVINA (1961)

Skladatelj, pianist, klavirski pedagog, predavatelj, publicist. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je diplomiral iz orgel (prof. Hubert Bergant) in kompozicije (prof. Marko Mihevc). Opravi je tudi dveletno šolo za klavirske pedagoge v Gorici pri prof. Sijavušu Gadžijevu. S skladanjem se je začel ukvarjati iz hobija, ob poklicu – poučevanju klavirja, iz notranje potrebe po poglobljanju v zvočne domišljajske igre, velikokrat pa je inspiracija za nastajanje skladbe nastala iz želje, da svojim učencem napiše nekaj, kar bi jim bilo »pisano na kožo«, skladbo s katero bi se hkrati zabavali, v njej uživali in napredovali pri klavirski igri. Tako so njegove skladbe, tudi in zlasti ko gre za otroški in mladinski opus, redkokdaj didaktičnega tipa, večinoma pa izrazito melodično harmonsko privlačne, ali igrive, lahke, vedno opisne in otrokom lahko razumljive. Njegov skladateljski opus je izrazito bogat in raznovrsten (okrog 400 del) – največ skladb je posvečenih klavirju in najrazličnejšim komornim skupinam, nato zborom, drugim solistom, ter orkestrom.

MINUTNE ZGODBICE

Sedem Minutnih zgodbic za violino in violončelo je nastalo v juniju 2017 (edino zadnja v juliju) za Komorno noč slovenskih skladateljev. Naslovi so navedeni v programu.

Tomaž BURKAT (1966)

je diplomiral iz klarineta na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Alojza Zupana.

Vzporedno s študijem klarineta se je 5 let privatno učil kompozicije pri prof. Samu Vremšaku, potem pa uspešno opravil magistrski študij kompozicije na University of South Florida pri prof. Michaelu S. Timpsonu.

Kot skladatelj se je nekajkrat uspešno predstavil na Ljubljanskem poletnem festivalu, Kogojevih dnevih, Robert Help's International Composition Festival, samostojnem koncertu v Novem mestu in drugo.

AGITATO

brez komentarja, naj govori glasba...

Tomaž SVETE (1956)

je po končani klasični gimnaziji študiral kompozicijo in dirigiranje na Akademiji za glasbo v Ljubljani in na Dunaju na Univerzi za glasbo in uprizarjajočo umetnost pri Friedrichu Cerhi (1986 diploma »summa cum laude«, kompozicija) in pri Otmarju Suitnerju (diploma 1988, dirigiranje). Leta 1989 na isti instituciji »magister artium«. Predaval je na konservatoriju Karl Prayner na Dunaju in na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru (leta 2006 naziv redni profesor za kompozicijo). V zimskem semestru leta 1999 je predaval kompozicijo na Univerzi v Hartfordu (ZDA), v okviru Fulbrightovega programa. Je avtor številnih simfoničnih in komornih skladb, ki so bile izvedene na pomembnih festivalih v Evropi,

ZDA in na Tajvanu, Requiema in devetih oper. Njegova opera *Kriton* je dobila prvo nagrado na mednarodnem opernem natečaju Johann-Joseph-Fux 2000 v Gradcu.

EVANGELIJ BLIŽINE

Verzi profesorja nemške književnosti, filozofa, pesnika in novodobnega mistika Dejana Kosa so v meni sprožili niz ustvarjalnih procesov na različnih doživljajskih nivojih, povezanih s kompozicijsko-tehničnimi postopki. V začetku je bil odgovor. Nato so vprašanja ločila obstoj od neobstoja. Tremolo viseče činele, »iz nič«, crescendo in abrupten prehod v pavzo.

»Biti v ne biti, je to zdaj odgovor? Itd...« (Gnom XIX)

Passaccaglia na lasten ritem po Messainovem vzoru za bongosa (opna, verbalni, motorični element), kravje zvence (kovina, orientacija v prostoru) in les (zgostitev elementa ognja) in zanikanje ritmičnega modela skozi soroden indijski ritem, divergenca preide v konvergenco.

»Kar je neustvarjeno je v razdeljenem nerazdeljeno.«

»Izprašujoča gestika« guira, izoliranih zvokov clavesa, cimbali antichi, tremolo »dežne palice«.

Uvodni motorični del se ponovi na dramaturško »nižjem nivoju«, tolkalec sede izmenoma udarja po pločevinastem bobnu, trianglu, riqu, lončenem bobnu... Izmenjujoči se zamolki udarci gonga in tam-tama nas pripeljeta do »Smrt je iz nesmrtnega rojena«, tremolo oceanskega bobna izzveni v nič, ki ga usmeri v večnost besedilo XX. gnoma (»Nerojena je ljubezen«).

Damijan MOČNIK (1967)

slovenski skladatelj, zborovodja in pedagog je leta 1991 diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Deluje kot zborovodja Komornega zbora Megaron, Cerkvenega ženskega pevskega zbora Andrej Vavken in kot glasbeni pedagog in vodja glasbenih dejavnosti na Škofijski klasični gimnaziji v Šentvidu. Njegove zborovske skladbe prepevajo zbori širom sveta

(Evropa, Amerika, Japonska...). K njegovi prepoznavnosti je pomembno vplivala zgoščenka *Verbum supernum prodiens*, ki jo je izdala založba Carus iz Frankfurta, še posebej pa skladba *Christus est natus*, ki jo je med mnogimi izvedel in posnel tudi Svetovni mladinski zbor pod vodstvom Garyja Gradna. Težišče Močnikovega skladateljskega snovanja je posvečeno človeškemu glasu. Njegov glasbeni jezik, navdihnjen s pazljivo izbranimi besedili, temelji na inovativnih ritmičnih in melodičnih idejah.

Leta 1995 je s pesmijo *Tisoč let je že minilo* zmagal na natečaju za pesem ob prvem obisku papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji.

Je dobitnik mnogih nagrad na domačih in mednarodnih tekmovanjih skladateljev.

GLASBA

Glasba za tolkala je zasnovana kot dialog med dvema tolkalcema. Vzpostavljen je kontrast med raznovrstnimi bobni in kovinskimi tolkali ter med melodičnimi in ritmičnimi tolkali. Ritmično komplementarno zasnovani motivi in teme se v transformirani imitaciji pojavljajo v različnih glasbilih, natančno izpisani deli se izmenjujejo z improvizacijo, ki omogoča izvajalcema ustvarjalno nadgradnjo zapisane glasbe.

Slavko Ludvik ŠUKLAR (1952)

je diplomiral na FMU (na Fakulteti glasbene umetnosti) v Beogradu, najprej na teoretičnem oddelku (1975) in kasneje kompozicije (1980) ter leta 1988 na isti ustanovi tudi magistriral. Na Akademiji umetnosti v Novem Sadu je kot izredni profesor predaval Analizo glasbenega dela, leta 1996 pa je bil imenovan za izrednega profesorja na Katedri za kompozicijo in orkestracijo ter za vodjo oddelka za kompozicijo in dirigiranje. Leta 1997 se je vrnil v Slovenijo. Na Srednji glasbeni šoli v Velenju poučuje harmonijo, kontrapunkt in glasbene oblike. Njegov opus zajema več kot 80 skladb za simfonični

orkester, komorne ansamble, solistično glasbo, glasbo za elektroniko in akustične instrumente, multimedijske projekte, zborovsko glasbo... Za svojo ustvarjalnost je prejel številne nagrade in priznanja.

SVETA POROKA

Prava provokacija in močan inicialis, da napišem skladbo je vsekakor epska, mojstrsko izpiljena pesnitev po staroslovanskem mitu pisatelja in pesnika Vlada Žabota. Epska pesnitev napisana v daktilskem heksametru je v omenjeni skladbi, z odobritvijo pesnika, skrajšana in zaradi »časovne norme«, ki jo zahtevajo tovrstni koncertni programi, temu prilagojena.

Glasba je projektirana v tekst kot preludij, kot interludij, kot atmosfera, kot komentar, kot postludij... in to v tehniki »leit motiva«. Koncipirana in projektirana je tako, kot glasba za risani film, kot »cartoon«.

Atmosfera, slike, dogajanja se menjajo po dramaturgiji mojstrske epske pesnitve, oblečene v zelo precizno organizirano glasbeno recitatorsko sodelovanje in zaporedje, ki je v tej preobleki projektirano v enajst minutno dogajanje.

Imer Traja BRIZANI (1958)

že več kot tri desetletja deluje kot skladatelj, aranžer, multiinstrumentalist, producent, električni basist, vokalist, glasbeni pedagog in mentor na področju jazz, etno, latin, funk in klasične glasbe. Na svoji plodni glasbeni poti je izdal več kot dvajset albumov avtorske glasbe ter sodeloval s številnimi vrhunskimi domačimi in mednarodno priznanimi glasbeniki in glasbenimi zasedbami (Esmā Redžepova, Lojze Krajnčan, Dejan Pečenko, Alex Deutsch, Latino Messengers, Ratko Divjak, Joe Malkovich, Roy Ayers, Magic Malika orkester, Ida Kellarova, Igor Krikunov, Bajsa Arifovska in makedonski orkester Darhia, Zdenka Kovačiček, Titi Robin, Peter Erskin, Big Band RTV Slovenija, Simfonični orkester RTV Slovenija, ...). Uveljavil se je zlasti s svojima glasbenima

zasedbama Amala in Brizani Project. Ustvarja ritmično in melodično dognano glasbo, v kateri zasledimo predvsem vplive bogate tradicije romskega glasbenega izročila.

ADAGIO IN ALLEGRO

Adagio in allegro je Brizanijeva skladba za violino in violončelo. Zasnovana je kot adagio in allegro, navdih zanjo pa je skladatelj dobil ob poslušanju očetove stare pesmi, ki jo je pred petdesetimi leti napisal za mandolinski orkester. Kompozicija je sestavljena iz dveh delov, zaključí pa se z eksplozivnim čardašem.

Prvi del skladbe, adagio, je sestavljen iz dveh delov; violinsko melodijo v duru v nadaljevanju prevzame violončelo v molu. Ta dva inštrumenta se prepletata vse do konca adagia. V njem so prisotne harmonske spremembe, odlikujejo pa ga melodičnost, romantika in tričetrtinski ritem.

V allegro je skladatelj vkomponiral madžarski čardaš. V ta del vpelje prvine tradicionalne romske glasbe, ritem je hitrejši, tempo je zmeren in ob spreminjanju harmonij občasno zaniha. Uporaba kratkih fraz in tehničnih sposobnosti loka je bolj izrazna, pravo virtuoznost pa skladatelj pokaže v notah, pestrosti in hitrem spreminjanju harmonij. Skladbi dajejo čar in barvo akcenti. Harmonski znaki v allegro so podobni tistim v adagiu, razlika je le v hitrejših menjavah harmonij, v barvi, fraziranju in lokovanju. Koda je ognjevitá, hitra in virtuozna. V skladbi skladatelj predstavi pravi občutek romskega čardaša.

Brina ZUPANČIČ (1953)

je leta 1976 diplomirala iz klavirja pri prof. Dubravki Tomšič-Srebotnjak, leta 2003 pa iz kompozicije pri prof. Marku Mihevcu na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Kot koncertna pianistka je koncertirala tako solistično kot v komornih zasedbah pri nas in v tujini. Do leta 2012 je delovala kot profesorica klavirja, komorne igre, solfeggia

in glasbenega stavka na srednji stopnji Glasbene šole Celje. Za svoje glasbeno-pedagoško delo je leta 2012 prejela Gerbičevo priznanje, leta 2014 pa celjski grb Mestne občine Celje. Njena dela izvajajo priznani slovenski in tuji glasbeniki ter orkestri. Njene skladbe so natisnjene pri Edicijah DSS, otroške pesmice v Cicidoju in Cicibanu ter v učbenikih Mladinske knjige in Državne založbe Slovenije. Nekaj del Brine Zupančič je že posnetih za arhiv na RTV Slovenija.

FANTAZIJA – IZ BARVE, KI JE ŠE OSTALA

Kljub ritmičnim elementom, katerih prazvor in navdih za svoj izraz mi je nehote pustila salsa, skladba nikakor ni plesna. Prej razmišljujoča. Večinoma teče v živahnem tempu, se pa obe hitri temi po ritmu in značaju med seboj zelo razlikujeta.

Prva je metuljasto bežeča, druga ritmična, s prvinami salse. Med neumornim vrvenjem obeh je mirni odsek: brezčasni »pogovor« med glasovi, kot molitev odmaknjeni štiriglasni koral na moj način ter kratka razpoloženjska slika, ki slednjega prekine.

Ritmična tema se pojavi tudi kot fuga, katere zgradba je prilagojena izpeljevanju celotne skladbe. Fantazija pričakovani, običajni zaključek fuge, ob zoperstavljanju s prvo temo, odpelje v svoj vrtinec.

Petra STRAHOVNIK (1986)

Petra Strahovnik, rojena v Celju je na Akademiji za glasbo v Ljubljani pod mentorstvom Uroša Rojka diplomirala z odliko. Leta 2014 je z najvišjo možno oceno zaključila

Master študij kompozicije, pod mentorstvom Petra Adriaansa ter Martijna Paddinga na Kraljevem Konservatoriju v Haagu na Nizozemskem, za katerega je prejela stipendijo Ministrstva za kultura v Sloveniji ter stipendijo občine Žalec. Julija 2015 pa je zaključila specializacijo iz elektronske glasbe.

Na Nizozemskem, kjer Petra trenutno živi ter deluje, je poznana po svoji prodornosti ter brezkompromisnosti

pri ustvarjanju svojih vizij.

Sodelovala je z raznimi glasbeniki in ansambli delujočimi na Nizozemskem, med njimi tudi kar nekaj priznanih/spoštovanih kot je Asko Schonberg, Slagwerk Den Haag, Ives ensemble, Nieuw Ensemble.

Sodeluje tudi s številnimi slovenskimi glasbeniki, zbori ter ansambli.

Π

»A bell cannot tell time, but it can be moved in just such a way as to say twelve o'clock – similarly, a man cannot calculate infinite numbers, but he can be moved in just such a way as to say pi.«

Daniel Tammet

Julijan STRAJNAR (1936)

etnomuzikolog, se je rodil v francoskem Combellu, stalno pa živi in deluje v Ljubljani, najprej kot violinist, potem pa še kot etnomuzikolog/folklorist in glasbeni ustvarjalec. Od leta 1995 je v pokoju. Kot sin rudarja-izseljenca je najprej hodil v osnovno in glasbeno šolo v Franciji. Po vrnitvi družine v Slovenijo leta 1946 je obiskoval gimnazijo in glasbeno šolo v Kočevju, višje razrede pa v Ljubljani, kjer je tudi maturiral. V letih 1954-62 je bil violinist, član Simfonikov RTV Slovenija, takoj nato je leta 1962 (prvič) diplomiral iz romanistike na ljubljanski FF, potem pa je postal sodelavec Glasbeno narodopisnega inštituta ZRC SAZU. Svoje znanje je izpopolnjeval s študijem na etnološkem in muzikološkem oddelku ljubljanske FF, kjer je tudi diplomiral leta 1989. Od leta 1991 do upokojitve 1995, je bil upravnik Inštituta za slovensko narodopisje. Poleg znanstvenega, uredniškega, publicističnega in zbirateljskega dela je Strajnar ves čas tudi glasbeni ustvarjalec, skladatelj. Tako je izvirno prispeval v zapuščino slovenske folklore okrog 70 priredb del za plesne (folklorne) skupine, scensko in filmsko glasbo (Deseti brat), glasbo za lutkovni oder (Kozlovska sodba v Višnji gori, Martin Krpan, Mrtvec pride po

ljubico, Kresna noč); tu je potem še scenska glasba za televizijske filme (Ciklamen, Agitator), sedem skladb za pihalni orkester in izvirna dela za godalni kvartet (Rezijanska citira, Pesem zvonov), zборе (Ribniški oktet, Ljubljanski madrigalisti) in različne komorne zasedbe, med drugim Slovenske ljudske melodije. Je član mednarodne študijske skupine za ljudska glasbila.

OTROŠKI SPOMIN

Otroci so pozabili, kakšna so pravila za to igro. Vedo samo, da sta dva dela (v skladbi 2 tonaliteti) in še eden. Pa se eden od njih spomni, da obstaja... še en skoraj enak del z majhno izjemo (3/4), ki se konča z močnimi potrki z desno nogo.

Emil SPRUK (1960)

Po začetkih na nižji glasbeni šoli (violina, evfonij in trombon) v Kamniku, je glasbeno izobraževanje nadaljeval na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (trombon). Pot ga je nato vodila na »Berklee College of Music« v Boston, kjer je študiral kompozicijo in trombon, kasneje pa še na Dunaj na študij kompozicije, renesanse in baroka. Deluje kot skladatelj in član različnih glasbenih zasedb. Za svoje delo je prejel več domačih in tujih nagrad in priznanj. Od leta 1980 razvija novo tehniko komponiranja, kjer poskuša izriniti močan vpliv tritonusa. S tem lažje pridejo do veljave intervali, ki so že vseskozi bolj odrinjeni od tistih »lepo« zvenečih. Pri »low limitu« ostaja vse tako, kot nam je bilo dano – torej; drži se naravnih zakonitosti po sistemu alikvotnih tonov. Intervali so si med seboj enakovredni – s tem, da ne izgubljajo na značilnostih le-teh. V skladbah se čuti vpliv ameriške tradicije povezane z evropsko, ki odpira neslutene možnosti v svetu glasbe.

ODZVOK ČUTNOSTI

V skladbi sem preko zvoka izpostavil občutja, ki so vsem nam bolj ali manj dokaj poznana. Kdo se ni

poglabljaj v duhovnost – vsakdo ima spomine na preteklost, mogoče je prisotno celo nekaj nostalgije. Tudi bolečina nam ni tuja, večkrat moramo v sebi najti pogum, da premagamo oviro, tegobo, težavo... Ta občutja sem poskušal zaobjeti v štirih stavkih: Notranja prenova, Spomin, Bol in Pogum.

Glasbeni slog je čist. Nima nekih banalnih okraskov, osladnih romantičnih prijemov ali pa nekih teatraličnih efektov. Zato mora poslušalec iskati sporočila v sami izvedbi preko pretanjenih mikro premikov glasbenega izraza. Če bo to tudi našel, se mu lahko začne odpirati marsikaj, v nasprotnem primeru pa bore malo.

Pavel MIHELČIČ (1937)

skladatelj, glasbeni kritik in pedagog. Deloval je kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (1963–1982), bil je dolgoletni urednik oddaj resne glasbe na Radiu Slovenija. Od leta 2003 je umetniški vodja festivala UNICUM, predsednik Slovenske sekcije Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – ISCM, član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, profesor za kompozicijo in glasbeno teoretične predmete. Bil je tudi dekan Akademije za glasbo v Ljubljani. Komponira za raznovrstne zasedbe, predvsem komorne in orkestralne, kjer pride do izraza preglednost in muzikalna prepričljivost. Mnoge njegove skladbe so prežete z ljudsko motiviko. Njegov opus zajema dela orkestralne, scenske, vokalno instrumentalne, komorne in solistične glasbe. Za svoje delovanje je prejel številne nagrade in priznanja (nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), Red za zasluge s katerim ga je odlikoval predsednik RS g. Janez Drnovšek, za pripravo in vodenje mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2003 (2006), Kozinova nagrada DSS za zaokrožen simfonični opus na tematiko Bele krajine (2007)).

LISIČKA IN JEŽ

Nenavadne kombinacije dveh in več inštrumentov predstavljajo skladatelju izziv in obetavno možnost. Ta dva godalna inštrumenta sta v komorni glasbeni literaturi zapostavljena, kontrabas morda še posebej. In vendar sta to inštrumenta, ki sta v zborovsko postavljenem zbiru godal popolnoma nepogrešljiva. Oba inštrumenta imam rad; medtem ko sem za violo že pisal, tudi za solistično rabo z orkestrom, pa sem kontrabas tudi jaz zapostavljal. Brez posebnega vzroka. In zakaj se ne bi poskusil tudi v komornem druženju teh dveh inštrumentov? Saj res: zakaj ne? Skladba je nastala julija 2017. Spomin na lisičko in ježa je za kratek čas oživel. Važno je dočakati spodbudo.

Producent:

Društvo slovenskih skladateljev

Koproducent:

Društvo slovenski tolkalni projekt

KONCERT STO OMOGOČILI

Ministrstvo za kulturo RS

k, u, l, t, u, r, a • • • •
republika slovenija
ministrstvo za kulturo

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

Innovative
Percussion
Inc.

NAPOVEDUJEMO

KONCERTNI ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Matej ZUPAN – flavta
Igor MITROVIĆ – violončelo

PROGRAM

Elliott Carter, Nenad Firšt, Jonathan Harvey,
Katarina Pustinek Rakar, Kaija Saariaho

Ponedeljek, 16. oktobra 2017, ob 19.30

Društvo slovenskih skladateljev,
Kogojeva dvorana

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev

Trg francoske revolucije 6

1000 Ljubljana

Tel.: 01/241 56 60

E-pošta: info@dss.si

www.dss.si

